

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **večer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitve v nekdanjej Vojaškej Granici.

Skoro v isti čas, kakor pri nas volitve v mestni zbor ljubljanski, vršile so se pri naših najbližjih bratih, v nekdanjej hrvatsko-slavonskej vojaškej granici volitve za deželni zbor. Z velikim zanimanjem motril je vsakdo „izborna kretanje“ ter mej vsebino hrvatskih listov, zlasti „Pozora“, najprvo čital odstavek z nadpisom: „Izborna gibanje v bivšoj krajin“ itd. Ako kdaj, mora se pri tej priliki hrvatskej žurnalistiki priznavati, da je važnosti teh volitev primerno z redkim pogumom in žilavo vztrajnostjo že mnogo časa pred volitvami pričela agitacijo, ki ni prenehala niti za jeden dan in v tej zadevi sploh toliko storila, da se več zahtevati niti ne more, niti ne sme. Ako volitve neso izpale v njenem zmislu, treba ta izid pisati na drug račun, treba pomisliti, da kdor ima v svojih rokah moč, ima v svojej oblasti tudi uspeh, preudariti treba, da so graničarji prvokrat stopili na volišče in se prvokrat posluževali svoje volilne pravice.

Dasi je tega že blizu dve leti, odkar je odpravljena in Hrvatskej utelovljena nekdanja vojaška granica, se je dejanski s trojedno kraljevino spojila vendar stoprav v 19., 20. in 21. dan t. m., kajti v teh treh dneh poslala je granica prvokrat svojih 36 zastopnikov v deželni zbor, oziroma, ker je v jednem okraji treba nove, v drugem ožje volitve, 34 zastopnikov, izmed katerih se računati, da je 27 pristašev vlade, 4 pristaši stranke prava (Starčevićevci), 3 pa Mrazovičeve nezavisne stranke.

Zmaga pri tej volilnej borbi je, kakor kažejo navedene številke, na strani vlade. Kdo bi se temu tudi divil, kdor se spomina znanega potovanja banovega po granici, kdor vé, kolik političen stroj je vsakej vladi na razpolaganje in kako težko je pla-

vati deročej reki nasproti. V tem oziru zadostuje nam pogled na našo lastno volilno zgodovino, ki ima tudi jako veliko in velezanimljivih dogodkov, kako se krušijo in presnovljajo volilci pod pritiskom vlade, katera zamore na hip organizovati pravo pravcato „Seelenwanderung“.

Razen uplivanja vlade pa je odločevala tudi okoliščina, da so graničari, kakor že rečeno, prvokrat posluževali se svoje volilne pravice, da jim v tem oziru nedostaje skušnje, prakse, da se graničar vsled svoje vojaške povestnice in vzgoje z malimi izjemami klanja avtoriteti, tedaj tudi vladi, na katero ga vrhu tega veže hvaležnost za to, da je vojaška granica odpravljena in priklopljena civilnej Hrvatskej, ter tako izpolnene vroče dolgotrajne želje in srčno hrepenenje graničarov, kakor v obče vseh hrvatskih domoljubov.

A ne glede na vse to in na razcepljenje strank, ne oziraje se na okoliščino, da je v marsikaterem okraji jako težko, da, mučno bilo, dobiti kandidata in da se je takoj radostno brzojavno naznanilo, ako se je kje posrečilo dobiti ga, — katere neprilike se nam Slovencem vsaj v Kranjskej in v Primorskej ni bati — da so pa nasproti v nekaterih okrajih, n. pr. v Karlovcih bili 3, v jednem volilnem okraji celo 7 kandidatov, — mora se vendar izid volitev pisati na rovaš prežalostnega razpora, ali recimo antagonizma mej Hrvatim in Srbi.

Srbi so že pri konferenci v Mitrovcih (26. februarja) storili ukrep, da bodo imeli v deželnem zboru svoj lastni klub in podpirali vlado bana Pejačevića. Tega ukrepa so se tudi držali in tako je prišlo, da je mej novo izvoljenimi skoro polovica Srbov in da se sme delati zaključek, da so tudi v okrajih, kjer ni prodrli srbski kandidat, Srbi dosledno podpirali vladne kandidate.

S tem početjem nameravali so in nameravajo Srbi pomnožiti važnost svojega življa v trojednej kraljevini in več nego verjetno je, da ogerska vlada, ki izredno rada izigrava Srbe proti Hrvatom, kar se nam jasno kaže pri prvem pogledu na Bosno in Hercegovino, tudi pri teh volitvah ni zavzemala uloge apatičnega gledalca, temveč po svojej praksi, s katero je z Bosno in Hercegovino zagvoznila klin mej Jugoslovane, skušala tudi pri „krajških izborih“ podaljšati ta klin proti sredini Magyar-Orszaga. Vidno je, da antagonizem mej Srbi in Hrvatim izredno dobro godi vladujočim krogom v Budimpešti, ki imajo jako tenak sluh in izredno bister vid za vse pojave v političnem življenju, ki bi utegnili služiti njih izključljivo magjarskim smotrom. V tem zmislu obžalovati nam je razpor mej Hrvatim in Srbi, obžalovati, da se Slovani, osobito pa Jugoslovani še neso otrsli posedovanega greha: „nesloge“ in da pleme v skrbi za svoje svojstvo, za svojo individualiteto, prezira više in širše slovanske interese.

V ostalem nam bode pa vsakdo pritrtil, da, ako so vladini kandidati verni svojim, pred volitvami proglašenim programom — in o tem se ne drznemo dvojiti — bodo celo pristaši stranke prava morali z njimi biti zadovoljni. Res da je marsikaj v teh programih diplomatično zasakneno in bolj splošno izrečeno, a glavne točke so več ali manj vendarle: Braniti celokupnost, samostalnost in nezavisnost domovine, do katere ima narod naravno in s krvjo prednikov pisano pravico, braniti narodno osobnost, osobne pravice in koristi, zagotoviti pogoje narodnega življenja, mirnega a gotovega napredka, da je dež. zbor svoboden, da ostane narodu lastna vlada, odgovorna dež. zboru, da se volilni red prenapredi po duhu časa, po potrebi in koristi, da se zajamči svoboda govora, tiska, združevanja in sha-

LISTEK.

Fizika

za nižje razrede srednjih šol.

Spisal Andrej Senekovič, c. kr. profesor v Ljubljani. V berilo je utisnenih 200 slik. V Ljubljani. Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. 1883. 8°. 238 str. Cena 1-80 gld.

Učne fizike, ki bi zadostovala terjatvam moderne znanosti in pedagogike, smo do najnovejšega časa živo pogrešali mej našo šolsko literaturo. Matična Slovenska je sicer pred leti izdala znano Schödlerjevo „Knjigo prirode“, ki obsega tudi fiziko, — a to delo se za slovenske zavode ne more na nobeno stran v poštev jemati; zastarelo je bilo v mnogoterem obziru že tedaj, ko ga je društvo poslalo mej svet in dandanes ga smatramo le kot zanimljiv ostanek raznih ponesrečenih eksperimentov. V novejšem času se je pa stvar na bolje obrnila. Prof. Čebular je izdal jeden del učne fizike, in stoprav zadnje dni nam je podaril g. prof. Senekovič dovršeno knjigo z zgoraj navedenim napisom. S tem smo odpravili zopet veliko pomanjkanje in velik zadržek slovenskemu šolstvu — in zato veselo pozdravljamo novo fiziko!

G. Senekovič pravi v predgovoru svoje knjige, da se je pri gradivu oziral v prvi vrsti na ministerijalne instrukcije za realke (Instructionen für den Unterricht an der Realschulen in Oesterreich im Anschlusse an einen Normallehrplan. Zweite, neu redigirte Auflage. Wien 1881.). Vendar je knjiga ravno tako tudi odmenjena gimnazijam in učiteljiščem — kajti učna načrta za ta dva zavoda zahtevata pri pouku v fiziki bistveno isto gradivo in metodo, katero zahteva učni načrt za realke. Razločke najdemo le v podrobnostih, ki izvirajo iz različnih smotrov teh zavodov. V gimnaziji se zahteva na pr. kratek pouk v kemiji in astronomiji, — na kar se je g. pisatelj oziral in zato je knjigo osnoval na nekoliko bolj obširni podlagi, nego bi jo bilo treba, ko bi bila namenjena samo jednemu izmed imenovanih učilišč. Veliki in mali tisek razdeljuje gradivo tako, da se more prav lahko izpuščati ono, kar se zdi učitelju za ta ali oni zavod nepotrebno ali kar mora zaostati zaradi pomanjkanja ur, katerih ima učitelj gimnazije menj na razpolago kot oni na realki.

To so glavne poteze, po katerih je nova fizika osnovana in katere popolnoma opravičujejo razmere naše. Kar se tiče notranje razvrstitve gradiva, kaže nam vsa knjiga, da je prišla izpod rok

izredno večjemu strokovnjaku in izkušenemu šolniku.

V X velikih odstavkih podaje učencu v čisti, lahko umevni besedi one natorne zakone, s katerimi se mora po instrukcijah seznaniti na spodnjih šolah. Predno pride do sklepa in zakona, opiše vselej poskus, ki učenca navede, da sem išče in najde bistvenost prikazni. Zraven pa stoje na drobnem tisku mnogotera vprašanja in računске naloge, katere more učenec lahko reševati, ako so mu postali priučeni zakoni duševna last. Koliko koristijo take naloge in razna vprašanja, kako bistrijo um in zanimljivo delajo stroko, to vé vsak pedagog, ki se peča s poukom v fiziki.

Kar se jezika samega tiče, bi si dovolil omeniti, da je pisan (ako je ta izraz pri znanstveni knjigi dovoljen) prav v narodnem duhu. Ni nam znana nobena slovenska knjiga znanstvenega zadržaja, da bi imela tako jasen in krepek jezik, kakor g. Senekovičeva „Fizika“. Nikjer ne nahajamo tistih brezkončnih perijod, ki spravljajo v raznih nemških knjigah in v nekaterih novejših slovenskih, čitatelja do obupnosti, učencu pa jemlje veselje in potrpežljivost. Tu so kratki jedrnatki, tako, da tudi primitivnemu mišlecu ni težko slediti razvijanemu zakonu, da najde učenec vedno

janja, ravnopravnost vero: povedanj, da se bode skrbelo za promet, trgovino in obrt, blagostanje, za narodno zavest in nrevnost itd. itd.

Po navedenem jasno je kakor beli dan, da kandidatje neso bili preveč štedljivi v svojih programih in v svojih slovesnih obljubah. Vsak prijatelj bratskega hrvatskega naroda bode tedaj željno pričakoval, da se ne bodo ravnali po prislovcu: „Obljubiti in dati je preveč“, marveč, da bodo svoje obljube vestno spolnovali, pred vsem pa in pri vseh vprašanjih mislili na to, da so sinovi jednega slovenskega naroda.

Nasproti zmage vlade pa bode morala opozicija tudi nekoliko bolj organizovati svoje razcepljene frakcije in delovati na to, da združena dobi večjo silo in pri splošnih volitvah, ki bodo v prihodnjem letu, pridobi več tal, kar bi jej iz vsega srca želeli.

Misli Dolenjca.

Mej važnejimi vprašanji, ki so se pretresovala, razpravljala in naposled rešila v državnem zboru, bila je tudi česko moravska transverzalka, to je železnična zveza od ogerske meje pri soteski Vlara čez Oggersko Hradišče, Brno, Iglavo, preko Česke do bavarske meje. Ta zveza zgotovi se posredno s tem, da se že obstoječe železnične proge združijo mej soboj z novimi progami, ki se dovrše na državne stroške.

Vse te nove zvezne proge od soteske Vlara do Oggerskega Hradišča, od ogerskega Hradišča do Segengottes, od tod do Okružsko pri Iglavi, od tod zopet do Wesely, od Horaždovic do Klatove, od Janovic do Domažlic bodo vkupe 3107 kilometrov dolge ter stale 27,800.000 goldinarjev, od katere vsote bode državo zadelo 25,304.000 gld.

Važnost teh šestih zveznih prog, odnosno transverzalk, je očitna, zlasti za Čehe, v drugej vrsti pa tudi za Magjare. Transverzalka imela bode svoj tir večinoma po pokrajinah, kjer bivajo Čehi, slednji pridejo s tem v ravnotežje nasproti onim železničnim progami, ki vežejo nemške okraje, dajoč jim doslej prevago nad Čehi. Magjarom bode pa tudi ugajala, ker jim odpira novo premo prometno cesto proti zapadu, katero oni za svoje naravne pridelke tako močno potrebujejo in ni treba veliko fantazije, uvideti, da so se tudi Magjari, ki imajo v železničnej politiki mnogo sreče, a tudi dovolj bistrega duha, za transverzalko kaj toplo zanimali.

A kakor me veseli, da so vrli Čehi dobili, česar so si tako iskreno želeli, me vendar žalostne misli obhajajo, ko po svojej ožjej domovini okolu sebe pogledam in vidim, da so naši kraji tako osamljeni, kakor bi bili s kitajskim zidom obdani. Dobro vem, da je Česka po svojih proizvodih biser v kroni Avstrije, da ima vzgledno obrtnijo, poljedelstvo, gozdarstvo, ribištvo, da je sploh za par de-

setletij v napredku pred nami naprej in, kar je morebiti glavna stvar, aktivna kronovina, mej tem ko se Kranjska pasivnim deželam prišteva, znam tudi, da so pri tem uplivali še drugi razlogi — a vendar se ne morem pri pogledu na gosto železnično mrežo v Českej in na našo pozabljeno Dolenjsko znebiti nekega grenkega občutka, neke bolestne britkosti, katera se še podvoji, kadar pomislim, da se bogatemu Trstu na ljubo snuje proga iz Herpelj.

Izvestno je, tudi ta je potrebna, hasnovita, kakor vsaka železnica, a zakaj je ravno nam Dolenjcem sojeno, da moramo na strani stati, da nismo deležni dobrot, kakoršne daje železnica in vsled nje olajšani in potencirani promet?

Res, da se mi ne moremo primerjati s Česko v marsičem, a po naravi blagodarjena je tudi naša zemlja; pa kaj pomaga naravni imetek, če ga ne moremo spraviti na trg, ako ni kupca, in ako, kadar dojde kupec, moramo svoje blago zaradi oddaljenosti prodati pod nič. Nihče ne bode tajil, da je dolenjska železnica na Slovenskem najpotrebnejša, kdor vé, kolike so podzemeljske zaloge premoga pri nas, koliko imamo vodnih močij, koliko vina in kako bi se vsa naša stran oddala, ko bi prišli v neposredno zvezo s svetom, katera zveza nam je tako neobhodno potrebna, da brez nje ni rešitve, da moramo z matematično gotovostjo gmotno propadati od dne do dne.

Država, katere nalog je sploh, skrbeti za varnost in prospeh življenja in imenja, za blagostanje svojih državljanov, naj tedaj s to dolžnostjo nasproti dolenjskej strani ne ostane na dolgu in naj bi gospôla, ki sučejo in pomagajo vrtiti državno kolo, uvaževali to, da akoravno nismo bogati kakor druge dežele, imamo vendar tudi naravno in v narodnem gospodarstvu utemeljeno pravico, razmerno biti deležni vseh darov, katere je prineslo devetnajsto stoletje in da če kje, osobito pri železnicah velja znano načelo: „Do, ut des!“

Čim prej dobimo zvezo s svetom, tem laglje bomo spolnovali svoje državljanske dolžnosti in odrajtovali svoj davek v krvi in v denarji.

Volitev okrajnega odbora v Konjicah.

Dne 17. t. m. smo imeli volitev odbora v okrajnem zastopu. Po izidu poprejšnjih volitev bi narodna ali konservativna stranka morala izvoljena biti. Toda propala je. Marsikdo bi vprašal, kaj je temu krivo? — Mlačnost nekaterih od Slovencev izvoljenih zastopnikov, lažnjiva beseda nekaterih, ki se možakom prištevalo, in strastna brezozirna agitacija od nasprotne strani, kajti ta dan je prišlo tudi veliko nepoklicanih volilcev.

Nemškutarško-liberalna stranka je sicer sedaj na krmilu, toda v kratkem jej odklenka. Ta stranka si je pridržila to zmago veliko imenovati ter jo

židovskim listom kot tako telegrafirati. Vprašali bi jo: kaka večina je to, ako ima pri 36 zastopnikih samo 19 glasov? Jako dvomljiva, kajti pri tej večini so nekateri figamožje. —

Kako je pa prišlo, da je narodna stranka samo 12 glasov dobila? Temu je sledeče krivo. Čast. g. nadžupnik so se ta dan odpeljali ali desertirali, česar bi od njih nikdar pričakovali ne bili, ker so samovoljni obljubili s konservativno stranko glasovati.

Celjski liberalni zakotni listič ali „Nachtvahrterca“ jim poje zaradi tega čast in slavo. Če pa ta listič, kateri častito duhovščino, katoliško vero, Slovence itd. smeši in psuje, — duhovnika hvali, je dovolj rečeno.

Dva od kmetskih občin izvoljena zastopnika, Koprivnik iz Pake in Fijauš iz Stranice nesta volila. Prvi, ker je nekemu nemškutarju par grošev dolžan, zadnji pa, ker z Vitanjskimi nemčurji na lov hodi. Nemškutarji so se jima neki strašno grozili, če bi volila.

Toda to je slab izgovor. Če ne mislita z nami hoditi, bi se ne bila smela voliti dati. In kot izvoljenca bi morala našo korist zastopati in varovati. Seveda tretji kmet ni manjkal: Šparovic je še celo v lastno skledo pljunil.

Dva trgovca K. in R. nesta volila, ker so se jima nemškutarji grozili, da jih bodo javno sramotili in jima javno škandal delali, deloma pa tudi zaradi tega, ker sta videla, da je konservativna stranka ta dan v manjšini. Kako da je pa oskrbnik grajšine svitlega kneza Windischgrätz-a z liberalci potegniti mogel, to nam je narazumljivo. Kajti ta človek je še dan pred volitvijo narodnjakom roko dal, da bode konservativno volil in zadnji so ga zaradi tega tudi v odbor kandidirali. Razven tega so svitli knez odličan konservativec in oskrbnik bi moral po tem takem že samo zaradi tega konservativno voliti, ne pa se svojemu gospodu nasproti na prste staviti in se kot liberallec obnašati. —

Kako so nemškutarji ta dan in že poprej agitirali, lahko tudi iz tega razvidite, da še celo hudo bolnega Wukošek-a neso pri miru pustili ter so ga iz Zreč k volitvi pripeljali, da je z njimi glasoval. Vsi so rekli „no sedaj bo pa ozdravel,“ kajti še v volilno sobo ni mogel sam iti, ampak nesli so ga.

Seveda so nemčurji ta dan svojo dvomljivo zmago z nepoklicanimi volilci slavili. Nekateri so letali okolu in kričali, kakor da bi bili nori ali pa obsedeni.

Posebno kričanje se je na večer pri J. Waland-u slišalo. Pili so tako dolgo, da so se na zadnje med seboj sprli.

Nekega po kričanju dobro znanega Vitanjskega nemčurja so morali svariti in zavračati. Še neki z

dovelj duševnega počitka, predenj prodira v sklepanji dalje. Vsled tega se knjiga takoj prikupi in, ako se je pri nekaterih naših učnih knjigah čula bojazen, da so deloma težko razumljive, tega pač nihče ne bode trdil in našel pri g. Senekovičevi fiziki.

Čitatelj se lahko sam prepriča o naših besedah, ako mu podajemo mal izgled stila, ki tako blagodejno vlada vso knjigo. Odprimo slučajno morebiti stran 54.: „P o s k u s. a) Omotaj termometrovo kroglo s platuom ali predivom in pomoči kroglo v vinski cvet. Vinski cvet izhlapeva, in sicer tem hitreje, ako s kroglo v zraku mahaš; termometer pa pada za precejšnjo število stopinj. — b) V livkasto stekleno posodo nalij žveplenega étra; v éter pa postavi tanko stekleno cev, v kateri je nekoliko vode. S pomočjo meha pa pihaj zrak v žvepleni éter (slika 26). Čez nekoliko časa zmrzne voda v stekleni cevi . . .“

Naj bode dovelj citatov; tako mirno in jasno teče beseda po novi fiziki, ter jej daje tem večjo vrednost, kajti omenjene lastnosti jezika sestavljajo temeljne pogoje, brez katerih se nobena šolska knjiga s pravimi uspehi ponašati ne more.

O terminologiji knjige na tesnem tem prostoru ne moremo obširneje govoriti. Omenimo le, da na-

hajamo zraven znanih izrazov, ki so postali že splošna last, tudi mnogo novih, katere je g. pisatelju pomagala sestavljati g. prof. Levec, kakor nam poroča v „Predgovoru“. Strokovnjak v fiziki in ob jednem jezikoslovec bode našel torej zanimivega gradiva v obilici. Kar nam subjektivno posebno ugaja, je to, da je g. prof. Senekovič obdržal dokaj starih latinskih ali grških terminov; pri nas Slovencev se je s čiščenjem in prestavljanjem svetovno veljavnih izrazov storilo že sila naglavnega greha, in veseli nas, da v novi fiziki ne nahajamo onega prehudega purificiranja, ki pri znanstvenih izrazih pač ni na mestu. Kam bomo zabredli, ako slovenimo vse in povsod! Kedar prebiram „Znanstveno terminologijo“, izšlo pred 3 leti, poprimo me vselej jezika, ko čitam izraze na pr. tečnica, dotečnica, sečnica, dosečnica . . . za tangento in kotangento, za sekanto in kosekanto — in jednacih obilo! Da g. Senekovičeva fizika ne postavlja previsocega tacega kineškega zidu krog naše mlade znanstvene literature, je gotova ne mala njena zasluga.

Slovenskemu znanstvenemu izrazu je pridejan povsodi terminus, ki je v Nemcih običajen, to je ozir, ki je po polnem opravičen in umeščen glede na naše razmere in na soseda, ki je vladal toliko časa v znanstvenem našem mišljenju in izrazovanju.

Konečno omenimo, da je gradivo knjige jako pregledno razvrsteno in da pač nikjer ne pogrešamo one jasnosti, ki je tako važen faktor šolskej knjigi. Zraven je g. založnik vse storil, da je po svoje pripomogel k temu. Lép, fin papir, kakoršnega redko nahajamo pri šolskih knjigah, razločen in dokaj velik tisek pričata o skrbi založnika nove naše poučne literature in so v čast tehničnej zmožnosti njegovega zavoda. V berilo je utisnjenih 200 slik, katere so jednako primerno dovršene in jasne — tako da je knjiga tudi v zunanjem obziru zelo prikupljiva in vabljiva. K temu še nadalje pripomore skrbno popravljanje tiska, ki je prouzročilo, da ne najdemo nikjer nerodnih tiskovnih pogreškov in hib — stvar, ki je posebno pri šolskej knjigi ne male važnosti!

V tako lepo in skrbno izdelane vsebini in obliki stopa tedaj „Fizika“ v svet. Namenjena je, kakor rečeno, v prvej vrsti našim srednjim šolsm; a njeno mnogovrstno gradivo daje priliko, tudi privatnim potom razširiti si znanje fizikalnih zakonov in si bolje prisvojiti one utise, ki jih je dal šolski pouk na spodnjem gimnaziji, realki ali na učiteljski. Znanje najvažnejših in najbolj zanimivih prirodopisnih zakonov je nadalje v sedanjem realističnem času važen pogoj splošne omike; do sedaj je segal vsakdo po tujih knjigah in se tako vedno od-

zaušnicami so si drug drugemu grozili. Konečno so dobro znanega nemčurskega krogarja iz Oplotnic iz gostilne na zrak posadili.

In ti ljudje, ki imajo še razven tega v svoji sredini nekatere kušarje kameleone, ki barvo spreminjajo, drznejše se imenovati „spoštovanje zahtevajoča inteligenca“ (achtunggebietende Intelligenz)!

Vi narodni in konservativni zastopniki pa ne zgubite zaradi tega nikakor poguma. Zahajajte vsi redno k sejam ter ne ustrašite se groženja in agitacije naših nasprotnikov. Pokažite jim, — ako bo treba, — zobe in videlo se bo, kdo da je gospod.

„Slov. Gosp.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. aprila.

V sredo je bil v **državnem zboru** vzprejet §. 48. šolske novele, zadevajoč veroizpovedanje šolskih voditeljev in sicer s 169 proti 163 glasom. Levičarji so si na vso moč prizadevali, da bi ta § vrgli. Ko so predlagaje poimensko glasovanje podarjali, da se kruši ustava, odgovoril jim je predsednik dr. Smolka, da on ni tega mnenja in da mirno prepusti določbo o tem kroni, kot najvišjemu varhu ustavne svobode. Včeraj obravnaval se je §. 54. (disciplinarno nadzorstvo učiteljev) in pa §. 75. (izjema za Galicijo in Dalmacijo) ter bode danes novela že v drugič čitana. Mej pravoslavni velikonočnimi prazniki, ki se začne jutri, se bode nekoliko počivalo in konec sedanjega zasedanja je namenjen novi brambovske postave in pa postavi o tovarniških nadzornikih.

O igled predstoječim volitvam v deželni zbor razvija se v **Dalmaciji** živahna agitacija. „Narodni List“ opominja volilce na jedinstvo in slogu. Brez dvojbe, pravi receni list, se bodo urivali s silnimi sredstvi tudi uradni kandidati in gotovo se bodo tudi v Dalmaciji našli ljudje, ki se hočejo pod krinko zmernosti in brezbarvne nestranskarstva zrinuti naprej in zahtevati mandat, kateri bi upotrebovali po višji komandi, samo da se prikupijo svojim predstojnikom ter si stečejo povišanje ali pa kako dekoracijo. Protim takim kandidatom, proti rastoči germanizaciji, naj bi se zjedini vse stranke po Dalmaciji, kajti to zahteva vsaj ena prid vseh. Srbi naj bi pomislili, pravi „Nar. List“, da se tudi njih jezik v Dalmaciji zatira in Italijani lahko uvidijo, da bi nemčurski element, ako se začne po Dalmaciji širiti, veliko živeje občutili kakor to store Slovani, kateri neso bili nikdar protivni italijanskemu jeziku, nego so zahtevali samo jednako v pravost.

Vnanje države.

Na **Ruskem** slavili so te dni stoletnico v spomin utelosenja polotoka Krim, otoka Taman in kubanskega okrožja, ki se je dogodilo pod Katarino II. dne 20. aprila 1783. Ta aneksija je bila za Rusko jako važen pridobitek; s spojenjem te lepe bogate dežele prišla je Rusija do zdavnja že zaželjenega cilja — do Črnega Morja. Ko je bil namreč zadnji tatarski kan Krima, Šagin-Pirej, postal truden in se naveličal biti igrača v rokah Turčije, katera je ta-

tarske kane vedno upotrebljevala proti Rusiji, odpovedal se je zadnji senci svojega vladarstva v prid Rusije, katera je kot bližnji sosed in nasprotnik Turčije stopila ob Črno Morje. Pri tej priložnosti obžalujejo ruski časopisi, da v bogati deželi Krimске in njenem okrožju Rusija ni storila ničesar za povzdigo gospodarstva in pridobitev bogatih naravnih zakladov.

„Mémorial Diplomatique“ poroča iz **Londona**, da je nemška vlada angleškej dala zelo prijazna pojasnenja glede tripel-alijance; ta zveza da se je le zato sklenila, da se v orientu ohrani status quo. Knez Bismarck je pri tem posebno poudarjal, da se ne smejo zgoditi nobene spremembe v razmerji malih držav balkanskega polotoka in vzhodne Rumelije ter je baje pristavil, da je v najboljši prid vseh, ako se Turčiji po možnosti pripomore do izvajenja in pomnožitve njenih denarnih pripomočkov.

Domače stvari.

— (Popravek.) Po jako neljubej, v tiskarni prouzročenej pomoti izostaja sta v naši 93. številki z dne 24. t. m. v uvodnem članku „Ljubljansko mesto in zadnje mestne volitve“ mej zastopniki, ki bodo varovali koristi ljubljanske kupčije imeni gg. podžupana Fortune in oibornika Petričiča, ki oba spadata mej veletrgovce.

— („Slovensko društvo v Mariboru“) prosi, naj mu dotični gospodje hitreje ko možno pošljejo poročila, kateri politični, davkarski, sodnijski in poštni uradniki so slovenščine nezmožni.

— (Častno imenovanje.) Deželni odbor štajerski imenoval je v zmislu deželne postave z dne 9. januarja 1882 št. 14. zadevajoče povzdigo živinoreje, znanega prvoboritelja našega gospoda dra. Alojzija Gregoriča, odvetnika in veleposestnika na Ptuji, predsednikom oglednih komisij za okraje: Ptuj, Rogatec, Ormož, Ljutomer in Radgona. Čestitamo.

— (Gospod Einšpieler) dobil je od novoizvoljenega krajnega šolskega sveta v Šmihelu pri Pliberku zaupnico. Prejšnjo poslali so mu tamošnji farani.

— (Čitalniški pevci) imajo jutri v soboto sklepati o sodelovanju pri slavnostih cesarjevemu prihodu na čast. Ker je zadeva jako važna, upati je, da se tega zborovanja, ki bode v Čitalnici ob času vaje, udeležé vsi gg. pevci. — Ženski zbor lepo napreduje; odbor je sklenil z ozirom na manj izurjene pevke, da se obdržuje razen ob četrtkih še druga pevka vaja v tednu, in sicer v soboto ob 1/2. zvečer. Odborovemu osobnemu vabilu k pristopu odzvalo se je zopet pet pevk in upati je, da se bode njihovo število še zdatneje pomnožilo.

— (V Braslovčah) zmagali so pri občinskih volitvah narodnjaki. Udeležitev bila je jako živahna. V 3. razredu prišlo je 129 volilcev, od teh glasov-

valo je za narodno stranko 99. V 2. razredu nadvladali so narodnjaki s 56 proti 3, v 1. razredu s 26 proti 11 glasom. Trg Braslovče postavil se je na noge in potlačil nemčurje do dobrega. Slava!

— (V Ljubljani) daje te dni predstave čarovnik, ali bolje rečeno „prestidigitateur“ g. Josip Zupan, rodom Slovenec, pri Celji doma. Ljudje, ki so bili včeraj pri prvi predstavi, hvalijo njegovo spretnost in izredno urnost ter trdijo, da napravi ta „prvi slovenski čarovnik“ prav zabaven večer.

— (Tatvina.) V graščini Lichtenbergov pri Grosupljem pokradli so pretekli teden neznan lopovi iz graščinske kapele težko srebrno, umeteljno izdelano svetilnico, visečo na treh srebrnih verižicah, v vrednosti 500 gld. Dalje dva srebrna pozlačena keliba v vrednosti 100 gld. Na vseh teh predmetih utisnen je grb grofov Lichtenbergov. Deželna sodnija ljubljanska išče zločincev.

— (Spremembe v Krški škofiji.) G. Ignacij Kobas imenovan je provizorjem v Šmartnu pri Beljaku. G. kanonik Jožef Stefaner šel je za provizorja v Lölling. G. dr. Jarnej Levičnik, dekan v Šmohonu šel je v pokoj. Umrl so g. Josip Turkewitzer župnik v Šmartnu pri Beljaku, g. Fran Cirur, župnik na Zali in g. Karol Kramer, župnik v Löllingu.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. aprila. Železnični odsek vzprijel je vladno predlogo za zgradbo železnice Herpelje-Trst. Predloga bode še v tem zasedanju rešena in delo se bode pričelo.

Dunaj 27. aprila. „Armee-Verordnungsblatt“ objavlja „Mai-avancement“. Imenovani so: Generalom konjice grof Pejačević; feldzeugmeistrom baron Vlasic; feldmaršallajtnanti: Generalmajorji Hurter Aman, baron Sacken, baron Szvetoney, baron Schönberger, pl. Gerlich, pl. Mossig, pl. Henneberg, pl. Szabo in Braumüller. Generalmajorji imenovani so: Polkovniki Kovacz pl. Büchel, Pavel Kirschner, Julij Bingler, Ljudevit Janski, Jurij Babič, Toma Gecz, pl. Gaus, pl. Reiman, Fran Brunner, Julij Kristijanović in Avgust Weigl. Polkovnikom imenovan je v telesnej straži trabantov podpolkovnik pl. Spindler, dalje v generalnem štabu trije, mej pehoto deset, mej konjico dva, mej ženijskim korom štirje podpolkovniki.

Pruski princ Viljem došel je dopoldne na Dunaj. Cesar ga je na kolodvoru vzprijel in jako srčno pozdravil.

Najnovejše vesti.

Francoski senat vzprijel je včeraj z 200 proti 71 glasom predlogo o konverziji rente.

daljeval znanstvenemu mišljenju in govoru v materinem jeziku. Kjer sta diskutirala dva o tej ali oni znanstveni stroki, primorana sta bila rabiti drug, jima gladkeji jezik . . . Tu pa ima vsak priliko, seznaniti se na narodnej podlagi z naturnimi zakoni in si pridobiti zaklad novih terminov, ki so postali last slovenske literature. Zato menimo, da ne bode samo šolnik segel po novi knjigi, temveč da jo bodo prebirali tudi drugi razumniki naroda. Duhovnik na deželi, učitelj in vsak drug inteligenten človek, ki se zanima za napredek, našel bode v njej marsikatero zrnco, ki mu bode novo in ga bode vrlo zanimalo!

In tako naj bode lepa ta knjiga toplo priporočana ne le strokovnjaškimi krogom, katerim je najprej namenjena, temveč vsemu slovenskemu razumništvu. Naj rodi obilo dobrega sadu!

J. Š.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

VIII. Poglavje.

Nepovabljeni gost.

(Dalje.)

Ne morem povedati, kak utis je napravila na me ta prosta narodna pesen o vešalih, ko so jo peli

ljudje, ki so bili vsi zreli za vešala. Njih strašni obrazi, ubrani glasovi, otožno izgovarjanje besed, ki so bile že brez tega jako jedrnate — vse to navedajalo me je z nekim poetičnim strahom.

Gosti so še izpili vsak jeden kozarec, potem pa ustali izza mize in poslovali se od Pugačeva. Jaz sem tudi hotel oditi; a Pugačev mi je rekel: Ostani; jaz imam s teboj govoriti. Osta'la sva sama.

Nekaj časa molčala sva oba. Pugačev me je ostro gledal in včasih pomignil z levim očesom z neko posebno prekanjenostjo in porogljivostjo. Nazadnje se je zasmeljal s tako neposiljeno veselostjo, da sem se jaz, gledajoč ga, začel tudi smejati se, sam ne vem zakaj.

— Kaj, vaša blagorodje? rekel mi je. Kaj ne, da si se prestrašil, ko so ti moji fantje vrgli vrv na vrat? Jaz mislim, da se ti takrat nebo ni zdelo večje kakor ovčji kozuh . . . A visel bi ti na vešalih, ko bi ne bilo tvojega sluge. Hitro sem spoznal starega znanca. Ali si mislil, vaše blagorodje, da je človek, ki te je peljal v stepno gostilnico, bil veliki car sam? (In naredil je jako ponosen in skrivnosten obraz). Ti si se jako hudo pregrešil, nadaljeval je: pa pomilostil sem te za tvojo dobroto, ki si mi jo skazal takrat, ko sem se moral skrivati pred svojimi sovražniki. A to še ni vse! Nagradil

te bom še le prav, kadar zopet dobim svoje cesarstvo; ali mi obljubiš, služiti mi zvesto?

Vprašanje roparja in njegova predrznost zdeli ste se mi tako smešni, da se nesem mogel zdržati smeha.

— Čemu se smeješ? vprašal me je in zmračilo se mu je čelo. Mari ne verjameš, da sem veliki car? Odgovori mi naravnost.

Bil sem v zadregi. Klataža za carja priznati nesem mogel; to zdelo se mi je neodpušljiva boječnost. Če ga pa imenujem sleparja, sem pa izgubljen, to, na kar sem bil pripravljen pod vešali vpriču vsega naroda, v prvem vzplamenju jeze, zdelo se mi je zdaj nepotrebna baharija. Omahoval sem. Pugačev je z mračnim obrazom čakal odgovora. Naposled (še zdaj se z veseljem spominjam tega trenutka) premagalo je čuvstvo dolžnosti nad človeško slabostjo. Odgovoril sem Pugačevu:

— Poslušaj, povem ti resnico. Sam preudari, ali te morem priznati za carja. Ti si prebrisan človek, sam bi spoznal, da se hlinim.

— No, kdo sem pa jaz po tvojih mislih?

— Bog ve; a bodi kdor koli, ti igraš jako nevarno igro.

Pugačev me je ostro pogledal.

(Dalje prih.)

V „Canal la Manche“ trčili sta pretekli tork o polunoči ladiji „County of Aberdeen“ in „British-Commerce“ vkupe. Slednja se je potopila in utonilo je 25 ljudi; le kapitan in krmilar sta se rešila.

Vsled eksplozije v rudniku v Bessége (na Francoskem) bilo je 9 oseb ubitih, trije ranjeni. Ko so se delavci klicali po imeniku, manjkalo jih je 127, in bati se je, da je število žrtev še veliko večje.

V Parizu bila je (25. t. m.) v Ambigu-gledališči mej predstavo eksplozija plina, vsled katere je bilo 20 oseb ranjenih.

Iz Carigrada se poroča, da se je nadejati sporazumljenja poslanikov v zadevi Libanonskega vprašanja.

Razne vesti.

* (Sneženi zameti) napravili so pretekli teden v Ogrskeji v komitatu Udvarhely veliko škodo. Na nekaterih krajih bil je sneg do metra na debelo. Delo na polji moralo se je ustaviti in za živino primanjkuje krme. V mnogih selih si neso znali drugače pomagati, da so strehe zrušili in s strešnico krmili gladne živali.

* (Novo rusko državno zastavo), ki se bode razprostrla pri kronanji v Moskvi, popisujejo ruski časniki tako: Ta zastava, izdelana po onej pri kronanji Aleksandra II., je iz dvojne svile in na obeh straneh s slikami ozalšana. V sredi je veliki cesarski orol, obdan s štiti, na katerih so kraljevi grbi Moskve, Kazana, Astrakana, Poljske, Sibirije, Tavrde in Georgije; osmi štít kaže združene grbe velevojvodstev: Kijev, Vladimir, Novgorod; deveti štít kaže grb Finske, na desetem pa so napisani vsi naslovi ruskega cara. Drog zastave, ki ima na konci srebrno-emaljiranega orla, ima državne barve: žolto-črno-belo. Trakovi so iz modre svile (barva sv. Jurija) in na njih so zabeleženi najvažnejši momenti ruske zgodovine: 862 ustanovljenje ruske države po Ruriku; 988 proglašenje prvega ruskega cara in 1721 proglašenje Petra Velikega ruskim carjem.

Umrli so v Ljubljani:

23. aprila: Alojzij Pitteri, prisilni delavec, 33 let, in Anton Lakner, prisilni delavec, 17 let, oba Poljanski napis št. 50, prvi za katarom v črevesu, drugi za kron. pljučno tuberkulozo. — Albina Japel, prevoščeka sin, 5 mes., Gradišče št. 8, za vnetjem pluć.

25. aprila: Martin Rebek, trgovinski učenec, 17 let, Kravja dolina št. 11, za tuberkulozo trebušne mrenice. — Marija Kania, hišna posestnica, 84 let, Cesta v mestni log št. 10, za oslabljenjem močij. — Florijan Hren, gostač, 72 let, Gradaške ulice št. 20, za prsno vodenico. — Franc Kremlaček, krojač, 60 let, Križevniške ulice št. 9, za mrtvodom.

V deželnej bolnici:

22. aprila: Šimen Podvis, gostač, 60 let, za sušico. — Anton Levec, gostač, 24 let, za škrofulozo.

23. aprila: Katar Logar, dninarica, 52 let, za plučno vnetico. — Franc Maslo, pekar, 30 let, za paraličnim slaboumjem.

Tujci:

27. aprila.

Pri **Slonu**: Herz z Dunaja — Moser iz Maribora. — Krk iz Brna. — Sarnighausen iz Hamburga. — Baron Egger iz Maribora.

Pri **Maltci**: Grimmer z Dunaja. — Fischer iz Budapešte. — Schmidt z Dunaja. — Reiss iz Monakova. — Schwarz z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. aprila	7. zjutraj	728.66 mm.	+ 3.3°C	sl. vzh.	obl.	15.60 mm.
	2. pop.	729.08 mm.	+ 5.1°C	brezv.	obl.	dežja.
	9. zvečer	731.13 mm.	+ 4.1°C	sl. vzh.	obl.	
24. aprila	7. zjutraj	732.02 mm.	+ 4.5°C	sl. jz.	obl.	13.10 mm.
	2. pop.	730.39 mm.	+ 11.6°C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	728.23 mm.	+ 8.8°C	brezv.	obl.	
25. aprila	7. zjutraj	727.22 mm.	+ 6.8°C	sl. bur.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	728.55 mm.	+ 14.0°C	z. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	731.91 mm.	+ 7.4°C	sl. jz.	d. jas.	
26. aprila	7. zjutraj	735.61 mm.	+ 6.0°C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.69 mm.	+ 13.6°C	sl. bur.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	734.07 mm.	+ 7.5°C	sl. jz.	jas.	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal od zadnjih dni precej nespremenjen; razdelitev ni bila posebno enakomerna, ker je znašal razloček mej maksimum na jugu in mej minimum na zahodu in severu 10 mm. Temperatura je še močnejše pala ter bila skoro povsod precej močno podnormalna; razloček mej maksimum in minimum se je zmanjšal. Vetrovi so bili precej močni, sicer pa zelo spremenljivi; prevladovali so vendar južni. Nebo je bilo povsod največkrat oblačno, vreme nestanovitno, po nekaterih krajih zdatno deževno.

Dunajska borza

dné 27. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	50 kr.
Srebrna renta	78	70
Zlata renta	98	50
5% marcna renta	93	15
Akcije narodne banke	833	—
Kreditne akcije	310	10
London	119	75
Napol.	9	50 1/2
C. kr. cekini	5	67
Nemške marke	58	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864.	100	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	98	30
Ogrska zlata renta 6%	120	10
4% papirna renta 5%	89	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	117	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	60
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75
Kreditne srečke	100 gld.	173
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224	75

V Schreinerjevi pivarni (Bierhalle) v soboto dné 28. aprila 1883

velika predstava

prestidigitaterja (276)

ZUPAN-a.

Začetek ob 8. zvečer. Ustopenina 20 novcev.

Kakor vsako leto, odpre se tudi letos

Marijno kopališče,

ležeče ob Prulah, z dnem 1. maja. V obilno obiskovanje se priporoča

(272—2) Josipina Ziakowski.

Glasovir
se po ceni proda. Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.
(264—2)

KONCIPIJENT

z legalno prakso, slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi vešč, se takoj sprejme v pisarni

dra. Ivana Omulec-a,
odvetnika v Ormoži.

(271—2)

Kopališče Gleichenberg

na Štajerskem.

Jedno uro vožnje od postaje **Feldbach** ogerske zapadne železnice.

Začetek sezije s 1. majem. (221—2)

Alkalično-murijatične in železne-kislone, kozje mleko, mleko, inhalacije smrečevja in razpršene vreleče slanice, ogeljnokisle kopeli; jeklene, studenčne in kopeli smrekovih bocek, mrzla kopanja in hydropatična zdravila.

Mineralne vode iz Gleichenberga in Johannishrunna in pa vreleči izrodki dobivajo se po vseh trgovinah z mineralnimi vodami, kakor tudi pri vodstvu Gleichenberske kopeli, kamor naj se tudi pošiljajo vprašanja in naročila stanovanj in voz.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

V najem

se daje na dobrem prostoru v Ljubljani (259—3)

prodajalnica

z vso opravo za prodajo specerijskega blaga, ali pa se tudi oprava (stelaže itd.) takoj proda. — Natančneje o tem pove g. Lamovec, Pred škofijo št. 16.

Ivan Kacič,

c. kr. notar in zagovornik v kazenskih zadevah v Šoštanji.

odprl bo

svojo pisarno

dné 1. majnika t. l. (267—2)

Št. 5640.

(260—3)

Razglas.

V ponedeljek dné 30. aprila t. l. dopoldne ob 10. uri se bo pri tučajšnjem magistratu mestna kopelj v Koleziji za leto 1883 po očitnej dražbi v najem oddala.

To se razglaša v splošno vednost z dostavkom, da se do dneva ustne dražbe tudi pismene ponudbe vzprejmo in da se zamorejo dražbeni pogoji v uradnih urah pri podpisnem magistratu zvedeti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 12. aprila 1883.

Za župana: Perona.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

je izšel in se dobiva Turgenjeva roman: NOV. Preložil M. Málóvrh. Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode? novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja . . . 25 kr.

III. zvezek, ki obsega: Prvi poljub, novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji, novela, spisal J. Skalec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 15 kr.

VIII. zvezek, ki obsega: Pomladanski valovi, roman, spisal Iv. Turgenjev, poslovenil dr. M. Samec. — Velja . . . 25 kr.

Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodnej Tiskarni“ in jih dobi po poštnem povzetju. Vseh 6 zvezkov skupaj se dá za nižano ceno 1 gld.

Za vseh 6 zvezkov naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke 5 kr., za „Nov“ pa 10 kr.

VOŽNE LISTE
nemške in nemško-slovenske
priporoča po nizkej ceni
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo za zavarovanje proti elementarnim nezgodam in nesrečnim slučajem na Dunaji.

Čast nam je naznaniti, da vzprijemamo zavarovanja proti škodi, narejeni po

toči

na Štirske, Koroške in Kranjske,

po ugodnih pogojih in stalnih premijah brez poznejših doplačevanj.

Škode se kulantno likvidirajo in takoj izplačajo.

Ponudbe za zastopanje v okrajih, kjer društvo še ni zastopano, vzprijema in daje potrebna pojasnila

glavno zastopstvo v Gradci za Štirske, Koroško in Kranjske

in glavna agentura pri gospodu

Viljemu Mayer-ju,

(261—2)

lekarju v Ljubljani, na Franciškanskem trgu št. 2.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.